

Siionin Virsi 177 ehdotus

1. Sun sa-nas, Her-ra, kut-suu luok-ses mei-tä, kun käym-me tääl-lä
ka-do-tuk-sen tei - tä ja teem-me tur - haan työ-tä ras-kas-ta,
vaan em-me pää - se syn-ninkuor-mas-ta.

1. Sun sanas, Herra, kutsuu luokses meitä,
kun käymme täällä kadotuksen teitä
ja teemme turhaan työtä raskasta,
vaan emme pääse synnin kuormasta.

2. Sä lupaat hengellemme virvoituksen
ja sydämelle rauhan, lohdutuksen,
kun vaivattuina luokses tulemme
ja tunnustamme oman tilamme.

3. Tahtosi tiedän, kuulen varoituksen,
ja sydämessä tunnen kutsumuksen.
**Luoksesi, Herra, tulla tahtoisin,
kun tiesi vain nyt oikein tuntisin.**

4. Vaan miten sokeana nähdä voisi,
ja tiekö eksyneelle tuttu oisi?
**Mitenkä rampa pääsee liikkumaan,
mitenkä kuollut nousee haudastaan?**

5. **Kun sanot johtavasi tiellä taivaan
murheeseen, ristiin, kärsimiseen, vaivaan,
myös lupaat viedä kautta kuoleman
sun kunniaasi korven kulkijan.**

6. **Vaan minä pelkään kuolemaa ja yötä,
jää kantamatta ristini sen myötä.**
Kipuja, vaivoja vain pakenen,
en taivu koskaan alle murheitten.

7. **Siis ole, Jeesus, tienä eksyneelle,**
virvoittajaksi tule väsyneelle
ja elämäksi mulle kuolleelle
ja totuudeksi valheen orjalle.

8. Voimallas ryöstä saalis Saatanalta
ja sydäimestä särje synnin valta.
**Tee rakkaammaksi mulle ristin tie,
armosi tuntemiseen minut vie.**

Wilhelmi Malmivaara
uud. 86-virsikirjakomitea,
uud. J. Löytty

